

A en Ramon el vaig conèixer fa una mica més d'un any. A dia d'avui juntament amb l'Ivan intento cuidar aquella "llavor" que ell va deixar que no és més que l'equip al que entrenem i eduquem, l'Aleví. El Ramon va ser la persona que va començar a ensenyar a aquests nens l'art del futbol, el què és, la seva essència. Els va ensenyar les bases, allò més fonamental, però alhora, allò què considero que és més important.

Els va inculcar una sèrie de valors com l'esportivitat, l'amabilitat, l'esforç i la humilitat que juntament amb la tècnica, la coordinació i el físic són claus en el món del futbol. La tasca del Ramon va anar més enllà del què és el futbol com a esport.

El Ramon per molts d'ells no només va ser un entrenador, va ser un amic, una persona amb qui parlar no només de futbol, una persona amb qui a més a més d'aprendre a jugar a futbol van aprendre a créixer i ser el que avui són, una generació, o més ben dit, un vestuari que està unit i on tots tenen el mateix pensament.

De l'any passat recordo l'interès i l'ajuda a canvi de res que va posar per venir a veure aquest equip sempre que podia.

Fruït d'una de les seves visites en un partit, en la que per cert vàrem guanyar el que era el líder de la lliga per un contundent 7 a 1, al finalitzar el partit em va dir:

"A aquests nanos si els ajuntes, els motives i els treus tot el que tenen dins, serà criminal pel rival, un espectacle, són uns cracks ja ho has vist"

Tenia tota la raó. Tots ells estan capacitats per tres facultats: la primera és la humilitat la segona és l'esforç i la tercera són les ganes.

Si avui són el que són, és gràcies al Ramon.

Per tu, Ramon, sempre tindrè paraules d'agraïment, perquè no només són un equip amb qualitats físiques i tècniques, a més a més d'això i per sobre de tot són uns nens especials i no perquè siguin als primers als qui entreno, sinó perquè porten dins uns sèrie de valors humans que els varen aprendre de tu.

Una abraçada Ramon, gràcies per tot.

Albert Ventura